

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Clementissimis Auspiciis Fridericianis De Emphasi Sacrarum Vocum, Ex veteri Hist. Hebr. repetenda, publice cum aliis colloquuntur

Ad diem XII. Maji A. a partu Virginis MDCCIII. In Auditorio Theologorum

Dassovius, Theodor Dassovius, Theodor

Kiloni[i], 1714

VD18 90523733

Comma. VIII. Hebr. 4. v. 6.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10336

(21)
COMMA. VIII.

Hebr. 4. v. 6.

Accedamus igitur cum fiducia ad
thronum gratiæ.

§. I.

Licet sacerdos V. T. accedens ad thronum gratiæ
sive ad operculum arcæ fœderis incubans (quod
thronus vocabatur, quia Deus in eo tanquam thro-
no quiescebat) expiationem impetraret non mo-
do pro suis & familiæ suæ peccatis, sed & pro peccatis
totius populi, & hinc merito manibus pedibusque
debuisset subfilire, quod Dei gratiam adipisceretur,
tamen mirum dictu est, quod non cum fiducia ad
thronum gratiæ accederet, sed cū tremore & conster-
natione. Nā scribunt Hebræi veteres timuisse sacer-
dotum summum a fulguribus ex nube gloriæ divi-
næ Cherubinorū alis imminentis interdū emicanti-
bus, ne ab iis confumeretur, præterea timuisse, ne si
obambulet, a Majestate divina perderetur. Hinc
intra vectes arcæ stetit tremulum, & ibi aspersiones
in lege Mosis injunctas peregrisse, ne causum istos ve-
ctes transcendere. Addunt & hoc, quod cum sancto
sanctorum feliciter exiisset, & votum pro felicitate
novi aſſi & non ablatione sceptri a jehuda formaret,
debuerit, illud votū in paucissima verba contrahere,
ne diuturniore mora populus sacerdotē summum
fuisse mortuū, autumaret; utpote qui intra templū
& porticum sacerdotem summum expectabat, imo
si familia sacerdotis summi salvum illum prodire ex
sancto

sancto sanctorum cerneret, tanto afficiebatur gaudio, ut illum convivio exciperet, & Deo conservanti ageret gratias. Quarum rerum vestigia leguntur in *Majmonide T. 3. de die expiationis c. 4. Mischna de die expiationis c. 5. & in Abarbanele in Levitic. fol. 249. edit. Venet. in fol.*

§. II. Itaque notanter dicit Apostolus, quod nos ad thronū gratiæ nempe Christum accedere debeamus cum fiducia, quia nulla fulgura legis metuenda sint, nulla fulgura iræ divinæ pertimesceri debeant, quia pacem habeamus cum Deo, & cum illo plenarie simus reconciliati. Deum enim esse nos ambabus ulnis propter fidē in Christum amplexaturum, & se nobis tanquam filiis amicissimis præbiturum Patrē gratiosissimum & clementissimum, cujus gratia superabundet, & major sit, quā mente capere possimus.

COMMA IX.

Apocal. 2. v. 5.

Et movebo candelabrum de loco suo.

§. I.

PER Candelabrum intelligitur Ecclesia, ut recte explicant *Lucas Osiander, Cornelius a Lapide aliique in b. l.* imprimis cum in primo capite septem Ecclesiæ vocentur septem candelabra.

§. II. Quando autem candelabrum sacrum apud Hebræos movebatur loco, tunc cultus Ecclesiæ cessabat, non aliter ac si ipsa Ecclesia tolleretur. Nā si candelabrū, lucē suppeditans tabernaculo, movebatur, movebatur etiā arca loco suo, movebantur altaria de loco